

2. o dubokom vjerskom životu, koji ide za tim, da svaki pojedinac ozbiljno nastoji da ostvari u sebi lik Kristov.

Zato, ako nam je stalo do katoličkog preporoda, kojemu će katolička književnost biti jedna karika, onda treba da činimo ovo:

1. neka što veći broj naših ljudi prigrli svećenički, odnosno redovnički stalež;

2. agitirajmo svuda i svagda za to zvanje; nemojmo nikad rušiti ugled kleru, makar kadšto naišli na svećenika, koji ne odgovara idealu sluge Božjega;

3. meditirajmo (razmatrajmo) dnevno bar četvrt sata o evanđelju dana (po Misalu ili po kojoj knjizi za razmatranje), a upotrijebi mo i inače slobodne časove za intiman razgovor s Bogom;

4. hrlimo, kadgod možemo, presvetoj Euharistiji, da se njome krijepimo u borbi sa svijetom i sa strastima i slabocama svojim, da se poklonimo Spasitelju, da mu dajemo zadovoljštinu za uvrede, da preporučimo velike potrebe Crkve i Hrvatske;

5. agitirajmo, da naša narodna prošteništa budu prava žarišta vrhunaravnog života, da budu dodirna točka između svega kolikog naroda s Bogom i Gospodinom našim.

Tražite ponajprije — ponajprije kraljevstvo Božje, i sve, sve ostalo će vam se dati u izobilju, a s preporodom u Kristu i željkovana katolička književnost.

X. Y. . *cand. phil.*

„ŽIVOT“

(1921—1922).

Za tri minule godine »Život« je stekao mnogo prijatelja, daleko više no što se smio i nadati, pa iako zbog vanjskih uzroka nije mogao da ostvari svoj program onako, kako su mnogi s urednikom željeli, opet nas polučeni uspjeh napunja zahvalnošću prema Bogu: učinilo se nešto dobra dušama.

Tiskarske su prilike danas veoma nepovoljne, i s pravom se govori o tiskovnoj krizi, ali uzdajući se u pomoć Božju i katoličku svijest prijatelja »Života« mi ćemo učiniti jedan korak naprijed: *proširit ćemo opseg listu za jednu trećinu*. Malo je to, ali prema prilikama je mnogo. Tako ćemo bar nešto bolje udovoljiti željama pretplatnika. Svima ugoditi ne možemo, jer su želje njihove često oprečne, a opseg je lista tako malen.

»Život« će zadržati svoj u glavnom praktični smjer: pomoći čitatelju, da bolje upozna i jače ljubi dragog Boga i svetu njegovu Crkvu, da sve više usvoji vječna načela Kristova i da razvija u sebi onaj božanski život, što struji neprestano u duše naše iz Bogačovjeka Isusa Krista. »Život« će se obazirati i na najveće zlo, koje nas bije, a to je nestašica svećenstva. Ta je nestašica već tolika,

da prijeti katastrofom hrvatskom katoličkom narodu. Mnogi žele da bi »Život« pretežno donosio apologetsko štivo. Uredništvo priznaje zamašaj apologetike pa joj je u listu uvijek ustupalo mnogo prostora, ali drži, da je pozitivno prikazivanje katoličke istine i katoličkog života također apologija, i to najbolja, najzamašnija. U narednom tečaju »Život« će osobitu pažnju prikloniti povijesti religija, jednom od glavnih arsenala današnjeg agresivnog bezvjerstva.

Na dlanu je, da možemo opseg listu samo tako proširiti, da mu, ako i neznatno, povisimo pretplatu, koja je i za dojakošnji opseg lista bila preniska, pogotovo ako uzmemo u obzir, da se list daje omladini uz pedesetpostotni popust, dakle daleko ispod troškovne cijene! Što smo to dosad mogli činiti, treba da zahvalimo mnogim dobrotvorima, a napose agilnom »Pijevu društvu«. Svima dobrotvorima i poštovanim suradnicima ovim najusrdnije zahvaljujemo ispred sebe i ispred one brojne omladine, koja je njihovom veledušnošću mogla dobivati »Život« za cigla 4 dinara.

Za svećenički podmladak!

Uredništvo bi »Života« rado da zainteresuje katoličke familije za najteži problem, što ga hrvatski narod mora da povoljno i skoro riješi, ako ne će da ga stigne vjerska i moralna katastrofa, a to je problem svećeničkog podmlatka. Svećeničkih je kandidata tako malo u našim biskupijama, a svake godine umre i nemogne toliko svećenika, da će ih većina za jedan ljudski vijek ostati gotovo bez svećenika, a to je najteža kazna, što može da zadesi jedan katolički narod. Za ovu najpreču zadaću treba zainteresovati sve, što diše katoličkim duhom. Jedno bi sredstvo bilo rasturiti među narod pripovijesti, koje bi bile podesne da bude i jačaju u plemenitim mladenačkim dušama želju za svećeničkim staležem, koji je u sebi tako uzvišen, a Crkvi i domovini nadasve potreban. Za ovaku jednu oveću pripovijest »Život« bi htio da raspiše natječaj, a kako sâm ne raspolaze novčanim sredstvima za honorar piscima, utječe se ovim veledušnosti i apostolskoj gorljivosti svih onih, koji ljube svoju svetu Crkvu katoličku, neka bi već u lipnju ove godine žrtvovali koji prilog i poslali ga (što prije, to bolje!) *uredništvu* »Života« u Travnik s oznakom svrhe, za koju ga šalju. Trebalo bi pet, šest hiljada kruna.

Bude li odziva na ovaj poziv, uredništvo će raspisati natječaj, a gospodi, koja su voljna da se late ovoga pred Bogom i narodom zaslužnog posla, saopćit će u pismu, kako zamišlja onaku pripovijest.

Pretplata za g. 1922. — 1923.: 12 (dvanaest) dinara, omladini 6 (šest) dinara.
